

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/182/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815201607
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7815201607.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členiek senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobcu: O. I., G.. XX.X.XXXX, K. Č. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Pavol Kollár, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Lehotského 4, IČO: 36 757 276, proti žalovanému UNI Racing, s.r.o., Šafárikova 4135, Rožňava, IČO: 36 181 641, zastúpenému JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom v Rožňave, ul. Hviezdoslavova 4, v spore o zaplatenie 720,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/59/2015-99 zo dňa 3. októbra 2017 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v I. a III. výroku a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 620,- eur,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 620,- eur od 01.11.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Z a m i e t a žalobu o zaplatenie 100,- eur.

III. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 74 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Okresný súd rozhodol o žalobe žalobcu ktorou sa domáhal náhrady škody vo výške 720,- eur s úrokom z omeškania titulom náhrady škody z dôvodu neodbornej opravy vozidla žalobcu zo strany žalovaného. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní listinnými dôkazmi zákazkovým listom zo dňa XX.X.XXXX, Y. Č.. XX/XXXX J. V. XX.XX.XXXX a Potvrdením o vklade hotovosti na účet zo dňa XX.XX.XXXX, z výsluchu strán sporu a svedkov J.Q. V., J.Q. W. Q. M. O. a citácii ust. § 601, § 632, § 633 ods. 1, § 652 ods. 1,2, § 653 ods. 1,2, § 654 ods. 1 a 3, § 655 ods. 1,2, § 420 ods. 1,2, § 420a ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 442 ods. 1 a 3 a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka uzavrel, že pokiaľ došlo k takej situácii, ako je zistená v tomto spore, že žalovaný rešpektoval, že žalobca požiada o opravu vady motorového vozidla zistenú po vadnej oprave u iného opravára motorových vozidiel, má znášať náklady tejto opravy. Vyhybanie sa tejto povinnosti súd považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Pri rozhodovaní o výške povinnosti nahradiť škodu žalobcovi súd prvej inštancie neuznal námietku žalovaného týkajúcej sa položky 37,- eur - položka ďalšie opravy (výmena malej reťaze, umytie motora a dokončenie, poskladanie), nastavenie rozvodu, reťaz vákuového čerpadla 50,- eur, semering kľukovky 12,- eur a nastavenie rozvodu 230,- eur, pretože vypočutý svedok, ktorý opravoval predmetné motorové vozidlo a vystavil faktúru J. V. uviedol, že fakturoval len to, čo skutočne urobil, dokonca fakturoval len raz za výmenu turba a turbo bolo menené dvakrát. Žalovaný nepredložil súdu dôkaz o svojich tvrdeniach o nesprávnosti tejto fakturácie, súd toto tvrdenie teda považoval za nepreukázané. V časti zaplatenie 100,- eur žalobu zamietol, pretože žalobca v konaní nepreukázal, z čoho táto požadovaná suma pozostáva.

3. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2/ CSP vychádzajúc z čiastočného úspechu žalobcu v konaní.

4. Proti rozsudku čo do výroku I. a súvisiaceho výroku III. o trovách konania podal včas odvolanie žalobca a uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b, d/, e/, f/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, navyiac konanie zaťažil inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v neposlednom rade jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade opätovne odvolateľ v odvolaní poukázal na to, že žalovaná spoločnosť na vozidle žalobcu nikdy nevykonala žiadnu opravu týkajúcu sa turbodúchadla, pričom žalobca za základ svojej žaloby označuje práve vadu na tejto súčiastke jeho vozidla. Z uvedeného potom nesporne vyplýva, že žalovaný mu vadne žiadnu takúto opravu vykonať nemohol, teda je evidentné, že predmetom tohto konania môže byť len náhrada prípadnej škody, ktorú podľa názoru žalobcu mu mal spôsobiť žalovaný. Od začiatku konania žalovaný odmietal, že by bol opravu na žalobcovom aute vykonal vadne, ako aj to, že by bol žalobcovi spôsobil akúkoľvek škodu. Žalovaná spoločnosť menila na aute žalobcu rozvody, avšak to nepreukazuje, že by táto výmena bola opravená vadne. Žalobca sa okrajovo zmieňuje o akomsi úniku oleja či nafty, avšak žiadnu takúto skutočnosť v konaní nepreukázal, navyše tieto prípadné vady sa neprejavujú tak, ako to popísal žalobca (tvrdil, že sa mu dymilo spod kapoty, motor stratil výkon a pod.). Po vykonaní opravy vozidla žalobcu žalovaná spoločnosť vykonala elektronickú diagnostiku, následne bola vykonaná skúšobná jazda (a to dokonca dve osoby svedok J. W. a konateľ p. O.). Navyše svedok W. zaviezol vozidlo spolu s otcom žalobcu do obce Č. a odtiaľ sa aj vrátil a ani pri jednom z týchto úkonov sa neobjavil ani len náznak nejakej poruchy, vozidlo fungovalo tak, ako má. Ak by tomu tak nebolo, bez akýchkoľvek pochyb by otec žalobcu trval na odstránení takejto poruchy, čo sa však nestalo. Preto nie je možné ustáliť, že by žalovaná spoločnosť opravu žalobcovho auta vykonala vadne. Ďalej sa žalovanému vytýka, že údajne žalovanému mala spadnúť nejaká skrutka do turbodúchadla, ktorá mala poškodiť jeho vrtule, v dôsledku čoho mala vzniknúť žalobcovi škoda tak, ako to uvádza v podanej žalobe. Do dnešného dňa žalobca nepredložil žiadnu skrutku, ktorá mala byť spadnutá do turba jeho auta a do dnešného dňa toto svoje tvrdenie nepreukázal. Aj keď je pravda, že v tomto duchu vypovedal svedok V., doposiaľ však ani on, ani žalobca, či už žalovanému alebo súdu nepredložili nielen skrutku, ale ani len poškodené turbodúchadlo, čiže žalobca nepreukázal akési protiprávne konanie žalovaného, s ktorým by bol v príčinnej súvislosti vznik akejkoľvek škody. Pre úplnosť žalovaný podčiarkol, že aj keby nejakým „zázračným“ spôsobom bola spadla nejaká skrutka do turba, to sa nemohlo stať pri oprave motorového vozidla žalovaným. Túto alternatívu vylúčil svedok J. W., ako aj následné testy (diagnostika, skúšobná jazda v rámci žalovanej firmy, jazda svedkom I. V. Č. a potom ešte aj napäť a v konečnom dôsledku aj výpoveď svedka J. V., ktorý vypovedal (ods. 2 strany Zápisnice z pojednávania zo dňa 31.3.2016), že ani pri diagnostike, ktorú vykonal sa znovu žiadna vada nezistila. Ďalej z jeho výpovede vyplýva aj iná skutočnosť zásadného významu a síce, že svedok motor rozobral, potom ho nanovo poskladal, čiže vykonal v podstate tú istú činnosť, ktorú vykonal aj svedok W. (veď p. V. mal odstrániť údajné vadné poskladanie motora, čo žalovaný a priori odmieta), čiže pokiaľ sa v hypotetickej rovine pripustí možnosť pádu cudzieho predmetu do turba - táto skrutka mohla spadnúť aj počas tohto zásahu doň. Je zjavné, že žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno, on však nijakým spôsobom nepreukázal, že táto skrutka spadla do turba počas opravy vykonávanej p. V., resp., že sa tak malo stať počas opravy vykonanej žalovaným. Žiada sa mu zvýrazniť, že z výpovede svedka V. a aj žalobcu zhodne vyplýva, že vozidlo údajne bolo nepojazdné pred zásahom, ktorý vykonal p. V., ktorý však uviedol aj to, že následne po opätovnom poskladaní motora sa vozidlo spojzrdnilo a až počas skúšobnej cesty mal zistiť ďalšiu závalu, a to na turbodúchadle vozidla. Z uvedeného potom vyplýva záver, že (vzhľadom aj na ďalšie tvrdenie svedka, že pre pokazené turbo vozidlo sa nestáva nepojazdným, len sa zníži jeho výkon) k pádu skrutky do turba došlo až počas opravy v servise menovaného. Žalovaný tiež poukázal na to, že prvoinštančný súd nepostrehol ani ďalšie rozpory, ktoré sa vyskytli vo výpovediach. Poukázal na protirečivosť svedka I. A., keď tento na jednej strane tvrdil, že vozidlo nemalo ťah, keď ho brali z opravy domov k nemu do Č. so svedkom W., kým na strane druhej potvrdil, že vozidlo on ani neriadil, ale ho riadil p. W.. Rovnako pozornosti súdu ušli aj rozpory v tvrdeniach žalobcu a svedka V. (keď žalobca tvrdil, že p. O. dodané turbodúchadlo bolo vadné, lebo sa jeho vrtule dotýkali stien kompresora, kým p. V. sa zmieňuje o tom, že turbo „pískalo“); rovnako tvrdenia žalobcu sú rozporuplné aj v tom, že v podanej žalobe tvrdil, že bol nútený okolnosťami ísť s pokazeným motorom do najbližšieho servisu v okolí žalobcu, kým vo svojej výpovedi po tom, čo žalovaný poukázal na nesprávnosť takéhoto postupu tým, že sa s

pokazeným motorom nemá jazdiť (viď žalovaným podaný odpor), už svoje tvrdenie modifikoval a uviedol, že vozidlo bolo potrebné dotiahnuť do servisu p. V. (štvrtý odsek na str. 6 Zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.7.2016). Navyše žalobca v spore preukázal snád' len zmenšenie jeho majetku, čiže vznik škody (aj keď tu sú určité pochybnosti, či k úhrade sumy 620,- eur naozaj došlo, ale žalobca nepreukázal ani porušenie právnej povinnosti žalovanou spoločnosťou, ani príčinnú súvislosť medzi žalovanému pripisovaným zavineným konaním a vznikom škody. Navyše žalovaná spoločnosť nikdy nedala súhlas k tomu, aby sa žalovanému vytykaná vada mohla odstrániť v akejkoľvek inej opravovni, pretože konateľ žalovaného súhlasil výlučne s tým, aby sa na to pozrel kamarát žalobcu, pokiaľ ide len o nejakú banálnu vadu. V žiadnom prípade neobstojí tvrdenie žalobcu, že žalovaný súhlasil s takou rozsiahlou opravou, akou opätovná oprava rozvodov, výmena turba a pod. je. Žalovaný akcentoval na ust. § 655 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe, inak zaniknú. Žalovaný dodnes nevidel ani predmetnú skrutku ani pokazené turbo. Žalobca žalovanému povedal, že nemá k nemu žiadnu dôveru a odmietol vec riešiť. Žalobca to formuloval dokonca tak, že on už konateľovi nemienil umožniť ani prst položiť na jeho auto. To ho zrejme motivovalo k tomu, aby vozidlo nepristavil k žalovanému, ale k p. V.. V konaní žalovaný namietal aj to, že faktúra, ktorú mal uhradiť žalobca pánu V.U. obsahuje aj také položky, ktoré v žiadnom prípade nemôžu súvisieť s takou opravou, akú popisuje v podanej žalobe žalobca; s výmenou turbodúchadla totiž nijako nesúvisí napr. nastavenie rozvodu (230,- eur), reťaz vákuového čerpadla (50,- eur), semering kľukovky (12,- eur) či výmena malej reťaze a umytie motora; navyše položka označená ako „poskladanie“ (37,- eur) je podľa názoru žalovaného obsiahnuté v iných položkách (viď napr. demontáž, výmena turba, montáž - poskladanie). V konečnom dôsledku už aj zo samotného označenia tejto položky „Ďalšie opravy“ vyplýva, že sa jedná o tzv. navyše vykonané opravy a nie o prácu potrebnú na odstránenie vady či škody, ktorej vznik žalovanému pripisuje žalobca. S odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal, že tieto položky nesúviseli s vykonanou opravou, s takýmto názorom nemôže odvolateľ súhlasiť, pretože práve žalobca má preukázať, že tieto položky súvisia s touto opravou. Svedok p. O. nevyvrátil dôvodnosť námietky žalovaného, že vyššie uvedené položky nesúvisia s opravou, ktorú mal realizovať. V konečnom dôsledku je aj pre laika je zrejme, že napr. umytie motora nemôže súvisieť s výmenou turbodúchadla, ani s nastavením rozvodov. Aj keď prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí uvádza celý rad právnych predpisov, z dôvodov rozsudku nijako nevyplýva, ktoré ustanovenie Občianskeho zákonníka na posudzovaný prípad aplikoval. Napokon súd nevyhodnotil vykonané dôkazy, neodôvodnil nenariadenie odborného vyjadrenia, teda dokazovania, ktoré žalovaný navrhol, pričom žalovaná strana v podaní zo dňa 12.7.2016 uviedla aj otázky, ktoré by mali byť objasnené pre prípad, že súd nariadi vykonanie tohto dôkazu. Pokiaľ prvoinštančný súd vytyka žalovanému, že nepredložil žiadnu dokumentáciu k oprave vozidla, nie je zrejme akú dokumentáciu má súd na mysli nad rámec zákazkového listu (ktorý sa v spise nachádza), zvlášť po zistení, že následnú opravu žalovaná strana pre žalobcu už nevykonávala. Prvoinštančný súd sa evidentne mýli, ak dospel k potrebe aplikácie ust. § 3 ods. 1 OZ, a nie je žalovanému zrejme, do akých práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov mal žalovaný bez právneho dôvodu zasiahnuť a do akých práv a oprávnených záujmov v rozpore s dobrými mravmi koho.

5. Rovnako dospel prvoinštančný súd k mylnému názoru, že žalovaný mal rešpektovať to, že žalobca požiada o opravu motorového vozidla zistenú po vadnej oprave iného opravára. V tomto spore nebola preukázaná ani vadná oprava zo strany žalovaného, ani súhlas s tým, aby sa nová oprava vykonala u iného opravára (obrana od samého začiatku konania v podanom odpore proti platobnému rozkazu) Zároveň žalovaný sponchybňuje, či zákon vôbec pripúšťa takúto možnosť riešenia reklamácie, akú sa snaží prezentovať žalobca.

6. Pre úplnosť žalovaný namieta aj správnosť výpočtu pomeru úspechu strán sporu a z vyššie uvedených dôvodov je podľa žalovaného napadnutý rozsudok v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP a aj nepresvedčivý. Súd prvej inštancie nevyhodnotil výpovede svedka W., konateľa p. O., neodôvodnil nevykonanie navrhnutých dôkazov, dôkazné bremeno, ktoré mal žalobca, preniesol na stranu žalovaného, teda žalovaný mal preukázať, že nie všetky fakturované položky súviseli s opravou vozidla. Okrem toho súd v rozpore s ust. § 181 ods. 2 CSP neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. Podľa názoru žalovaného súd mal rozhodnúť aj o zamietnutí dôkazných návrhoch žalovaného samostatným uznesením (teda podľa žalovaného toto uznesenie nemôže nahradiť iné uznesenie súdu, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené).

7. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď považoval za preukázané vadné plnenie zo strany žalovaného a uplatnenie reklamácie žalobcom. Prvoinštančný súd pochybil aj v tom, keď gesto konateľa žalovaného, keď sa snažil pomôcť žalobcovi a dal mu repasované turbo, je možné považovať za akési uznanie, a ak áno, čoho, pričom turbo žalovaným opravované ani nebolo, preto žiadnu reklamáciu v súvislosti s ním nemohol žalovaný ani uznať. Napokon, ak by si žalovaná spoločnosť mala byť vedomá akéhokoľvek pochybenia, to by de facto znamenalo, že by mala mať vedomosť o nejakej skrutke v turbe už počas žalovaným vykonávanej opravy. Žalovaný vozidlo po oprave už nevidel, teda nebolo mu umožnené o žiadnej vade sa presvedčiť po oprave a teda žalovaný nechápe, ako mohol uznať reklamáciu a dať súhlas k odstráneniu vady. Teda pokiaľ by žalovaný vedel pri akomkoľvek pochybení o spadnutí skrutky do turba, bol by predsa túto skrutku vybral. Preto celá verzia prípadu, ktorú napokon súd aj akceptoval je nielenže nepravdivá, ale aj značne nelogická. Napokon súd prvej inštancie, keď vyslovil právny názor, že konanie žalovaného (dodanie turba) je akýmsi uznávacím prejavom, či súhlasom, z toho odvolateľ vyvodzuje, že prvoinštančný súd fakticky na túto právnu vec aplikoval ustanovenia nie Občianskeho ale Obchodného zákonníka. Navyše súhlas s vykonaním inou opravárenskou organizáciou, ak je vôbec takýto postup možný a súladný so zákonom musí byť nepochybne učinенý výlučne v prípade, že je daný vopred, t. j. ešte pred zásahom do vozidla. Konateľ žalovaného však turbo dodal až po rozobratí motora a demontáži turba a nie pred ním.

8. Preto žalovaný navrhol napadnuté výroky zmeniť tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov celého konania.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že skutočnosti uvádzané žalovaným v odvolaní sú zavádzajúce. Žalovaný tým, že priniesol dokonca dva krát náhradný diel turbo dúchadlo do servisu p. V., potvrdil svoju zodpovednosť za chyby spôsobené pri oprave a zodpovednosť za vady. Žalovaný teda bol ochotný znášať náklady na opravu a náklady na nové turbo v sume minimálne 700,- eur a navyše poskytnúť žalobcovi náhradu na opravu v inom autoservise v sume 360,- eur. Tento návrh žalovaného je podľa žalobcu presvedčivým dôkazom, že žalovaný sa cíti byť vinným a je ochotný znášať náklady na opravu vozidla poškodeného v servise žalovaného, avšak nie je ochotný priznať si svoje zavinenie verejne pred konajúcim súdom. Žalovaný až na súdnom pojednávaní dňa 12.7.2016 oznámil, že nemá žiadnu dokumentáciu týkajúcu sa opravy vozidla žalobcu a ani žiadny doklad o zaplatení za opravu vozidla žalobcu. Medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a žalobca ako spotrebiteľ je v prípade tohto súdneho sporu slabšou stranou sporu, čo súd prvej inštancie správne vyhodnotil.

10. Žalovaný vo vyjadrení sa k vyjadreniu žalobcu zdôraznil, že reklamáciu motorového vozidla na diaľku nie je možné vykonať. K otázke prečo a za akých okolností priniesol konateľ žalovaného pre žalobcu turbodúchadlo, sa už viackrát vyjadril. Navyiac táto skutočnosť nemá právnu relevanciu, pretože ani prinesenie akejkoľvek súčiastky nemôže nahradiť uplatnenie reklamácie. Ochota konateľa žalovaného uzavrieť vec z mierom nie je absolútne žiadnym dôkazom a žalovaný v priebehu celého kontaktu so žalobcom jednal maximálne korektne. Konateľ žalovaného hoci nemusel, podujal sa pomôcť žalobcovi prinesením turbodúchadla a napokon sa snažil byť ďalej ústretový aj tým, že mal snahu vec uzavrieť z mierom.

11. Za nenáležitú argumentáciu považoval aj tvrdenie žalobcu, že konateľ žalovaného sa cíti byť vinný, pretože otázka viny je pojmom trestného práva. Ak by bolo dané akékoľvek zavinenie žalovaného, nemal by problém ho priznať. Pokiaľ mala spadnúť nejaká skrutka do turba, čo je podľa žalovaného veľmi nepravdepodobné, mal to žalobca preukázať. Táto mohla spadnúť len počas zásahu iným opravárom. p. J. V., lebo žalovanému sa tak nestalo. Pokiaľ žalobca obranu žalovaného považuje za obštrukciu, žalobca zavádza a vytýka žalovanému nespísanie reklamačného protokolu, keďže ho spísať nemohli, keď reklamácia u žalovaného nebola uplatnená. Keďže žalobca neuplatnil reklamáciu v medziach zákona, nie je možné konvalidovať ani odvolaním sa na ochranu spotrebiteľa. Opätovne žalovaný zvýraznil, že z výpovede p. J.Q. V.Q. vyplýva, že mal zistiť spadnutie skrutky do turbodúchadla až potom, čo už predtým raz rozobral motor, teda zrejme skrutka, ak naozaj bola spadnutá, mohla spadnúť do turba výlučne len vtedy, keď sa prvýkrát rozobral motor (výpoveď svedka W., ako aj test motora u žalovaného, ako aj u svedka V. bez závad, skúšobná jazda u žalovaného, odvoz auta žalobcu do Č. a následné dovezenie svedka W. do sídla firmy žalovaného, ochrana turbodúchadla filtrom a pod.). Pri všetkých týchto úkonoch vozidlo riadne fungovalo, pri odvoze do Č., ani po jazde naspäť otec žalobcu nič nenamietal.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

13. Predmetom odvolacieho prieskumu bol vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, keďže ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu súdom prvej inštancie.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

19. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca ako objednávateľ uzatvoril dňa XX.X.XXXX so žalovaným UNI RACING s.r.o. so sídlom v Rožňave, Šafárikova 4135 Zmluvu o oprave veci, ktorej predmetom bol záväzok žalovaného opraviť vozidlo žalobcu zn. G. X.-E. X,X V., N.: P.-XXX K., ktoré bolo odovzdané na opravu žalovanému dňa XX.X.XXXX. Žalobca vozidlo prevzal dňa XX.X.XXXX u žalovaného prostredníctvom svojho otca. Podľa žaloby vozidlo žalobcu v ten istý deň ako bolo prevzaté od žalovaného po prejdení krátkej vzdialenosti sa pokazilo a preto žalobca s pokazeným vozidlom odišiel do najbližšieho servisu s názvom J. V., C. E. XXX. Sporným medzi stranami sporu bolo, či žalovaný dal súhlas na opravu v inom autoservise.

20. Medzi sporovými stranami žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako zhotoviteľom vznikol záväzkový právny vzťah založený zmluvou o oprave a úprave veci podľa ust. § 602 Občianskeho zákonníka. Zákon rozoznáva dva základné typy zodpovednosti, vzťahujúce sa na zhotoviteľa. Žalovaný ako zhotoviteľ zodpovedá jednak za vady, ktoré mala vykonaná oprava alebo úprava (ust. § 653 Občianskeho zákonníka) a zodpovedá aj za škodu, ktorá vznikla na základe vadného plnenia. Občiansky

zákonník v ust. § 654 Občianskeho zákonníka vypočítava jednotlivé práva, ktoré si môže objednávateľ uplatniť voči zhotoviteľovi v prípade, že vec je opravená alebo upravená vadne. V prvom rade priznáva objednávateľovi právo na bezplatné odstránenie vady a v situácii, kedy vadu nemožno odstrániť alebo ak ju zhotoviteľ neodstráni v dohodnutej lehote alebo ak sa vada vyskytne znovu, má objednávateľ možnosť zvoliť si medzi právom na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy alebo úpravy. Od zodpovednosti zhotoviteľa za vady opravy však treba rozlišovať zodpovednosť zhotoviteľa za spôsobenú škodu. Ide o zodpovednosť, ktorá sa uplatní vtedy, keď následkom vadného plnenia vznikne majetková ujma. Pokiaľ teda v dôsledku vadného plnenia (opravy) dôjde k poškodeniu resp. zničeniu (znehodnoteniu) veci, zhotoviteľ potom nesie zodpovednosť nie titulom zodpovednosti za vady, ale titulom zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka.

21. V danej veci si žalobca neuplatnil právo zo zodpovednosti zhotoviteľa za vady vykonanej opravy, ale právo na náhradu škody. Súd prvej inštancie síce v dôvodoch rozsudku cituje ust. § 631 a nasl. o zmluve o dielo, ako aj ust. § 652 a nasl. o oprave a úprave veci a o zodpovednosti zhotoviteľa za vady, ako aj ust. § 420 OZ a nasl. o náhrade škody, prípadne ust. 420a o škode spôsobenej prevádzkovou činnosťou, avšak z dôvodov rozsudku vôbec nevyplýva, ktoré ustanovenia Občianskeho zákonníka na právny vzťah aplikoval. Odôvodnenie rozsudku postráda vyhodnotenie vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie zároveň nezdôvodnil, prečo nevykonal navrhované znalecké dokazovanie, prípadne nevyžiadal odborné vyjadrenie k otázkam, ktoré mali byť takýmto dokazovaním objasnené. Odvolací súd zároveň uvádza, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP a nejde len o nepresvedčivé, ale aj o nepreskúmateľné rozhodnutie.

22. V ust. § 220 ods. 1 CSP zákon určuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Zákon vyžaduje, aby súd v odôvodnení rozhodnutia vymedzil, ktoré skutočnosti boli pre jeho rozhodnutie zásadné, ktoré z nich boli medzi stranami nesporné a aké skutkové závery a na podklade ktorých dôkazov súd urobil vo vzťahu ku skutočnostiam sporným. V odôvodnení rozsudku súd ďalej vysvetlí, aké skutkové zistenia odôvodnili aplikáciu zvolenej právnej normy, podá interpretáciu právnej normy na konkrétne okolnosti prípadu a vyvodí z nej závery o spornom práve či povinnosti strán. Povinnosťou súdu je v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiadať tiež s rozhodujúcimi argumentmi strán; z odôvodnenia má pritom podľa právnej praxe vyplývať dôvod, pre ktorý súd prijal či odmietol rozhodujúce argumenty.

23. Odvolací súd preto rozsudok vo výroku I. a v súvisiaceho výroku o trovách konania III. zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

24. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o doterajších trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).